

Glossa

El baptisme dels infants

Romà Casanova, bisbe de Vic

Les festes nadalenques que tot just acabem de cloure tenen un to ben familiar. I en les famílies, durant aquests dies, els nens són els grans protagonistes. Que en són de diferents, les festes nadalenques, si hi ha o no hi ha infants! Però, ben pensat, que n'és, de distinta, la vida familiar si hi ha o no nens! Tot i que el pensament dominant que promou l'individualisme i l'hedonisme és rebec a la presència dels infants en els matrimonis i famílies, retardant el seu naixement, reduint el nombre o excloent-los; tot i això, els qui són generosos experimenten, ja ara, però encara més en el futur, el gran do dels fills. Temps a venir la nostra societat plorarà pels fills que no hi són; els fills que no hem volgut; i encara més, els fills que hem matat amb el «genocidi» de l'avortament.

Els fills són un do del Senyor per a les famílies, per a l'Església, per al món, que demana responsabilitat. Per als cristians tota persona és cridada a esdevenir en Jesús filla adoptiva de Déu. La paternitat i maternitat humanes són participació de la veritable paternitat de Déu. Déu és pare amb entranyes de mare, confessem des de la nostra fe. Dins d'aquesta fe neix la responsabilitat de portar els

fills a les fonts de la filiació divina: la fe en Crist i els sacraments. El primer dels sacraments és el baptisme.

«El fruit del baptisme o gràcia baptismal és una realitat rica que comporta: el perdó del pecat original i de tots els pecats personals; el naixement a la vida nova per la qual l'home esdevé fill adoptiu del Pare, membre de Crist, temple de l'Esperit Sant. Pel mateix fet, el batejat és incorporat a l'Església, Cos de Crist, i fet participant del sacerdoci del Crist» (CEC, 1279). En tota edat, quan una persona es troba amb Jesús viu en la fe de l'Església, un pot i deu rebre el baptisme per a la salvació. L'Església, des del seus orígens, ha batejat els fills dels pares cristians. Els pares i la comunitat cristiana són responsables d'iniciar aquests infants en la fe rebuda.

La pràctica de posposar el bateig, per tal que els infants puguin decidir, no s'adiu amb la naturalesa del sacrament i la responsabilitat dels pares. Els infants tenen també necessitat del nou naixement en el baptisme per a viure en la llibertat dels fills de Déu. En el baptisme dels infants es fa encara més palesa la pura gratuïtat de la salvació. Si un pare dona als seus fills el millor, com podrà negar-los la gràcia del baptisme?

